

İlgili Kanun / Madde
4857 S.İşK/18-21

T.C
YARGITAY
9.HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2005/34460

Karar No: 2005/36797

Tarihi: 21.11.2005

- HER YIL BİR AY ARA VERME
- ARA VERMELERİN VİZE YETERSİZLİĞİNDEN Mİ ÜCRETSİZ İZİNDEN Mİ KAYNAKLANDIĞININ BELİRLENMESİ
- VİZE YETERSİZLİĞİ NEDENİYLE ÜCRETSİZ İZİNE ÇIKARMANIN FESİH SAYILAMAYACAĞI

ÖZETİ: Sosyal Sigortalar Kurumu kayıtlarına göre davacı işçinin her yıl bir ay kadar çalışmasının kayıtlı olmadığı görülmektedir. Davacının söz konusu ara vermelerinin vize yetersizliğinden kaynaklanıp kaynaklanmadığı dosya içeriğinden anlaşılamamaktadır. Önceki ara vermeler de vize yetersizliğinden kaynaklanmakta ise, son olarak ücretsiz izne çıkarılmasının fesih olarak değerlendirilmesi doğru olmaz. Davacının önceki yıllarda da benzer şekilde çalışıp çalışmadığı belirlenerek; ücretsiz izne çıkarılmasının fesih niteliğinde olup olmadığı saptanmalı ve sonucuna göre karar verilmelidir. Şayet, ücretsiz izne çıkarılmanın vize yetersizliğine bağlı olarak önceki yıllarda da yapıldığı söz konusu ise fesihten söz edilemeyeceğinden ücretsiz izin süresine ait ücretin hüküm altına alınması doğru olmaz.

DAVA: Davacı, feshin geçersizliği ve işe iadesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı işçi, iş sözleşmesinin geçerli neden olmadan işverence feshedildiğini ileri sürerek feshin geçersizliğine ve işe iadesine karar verilmesini, işe başlatılmama halinde ödenmesi gereken tazminat ile boşta geçen süre ücretinin belirlenmesini istemiştir.

Davalı işveren, iş sözleşmesinin feshedilmediğini, vize imkansızlıklarından dolayı 30 günlük ücretsiz izne çıkarıldığını davacının 30 günün sonunda işe başlamak yerine dava açtığını belirterek davanın reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece davacının dava açıldıktan sonra işe başlatıldığı göz önünde bulundurularak feshin geçersizliği ve işe iade konusunda karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiş, davacının çalıştırılmadığı 30 günlük ücreti hüküm altına alınmıştır.

Davacı işçi, davalı işveren tarafından 14.1.2005 tarihli yazı ile “Bütçe, vize imkansızlıkları, iş hacmi ve diğer hükümlerden doğan nedenlerle 14 Ocak 2005 tarihi mesai bitimi itibarıyla 30 gün (1 ay) süre ile ücretsiz izne sevk edilmiş bulunmaktasınız. 15.2.2005 tarihinde tekrar işe başlamanız gerekmektedir...” denilmek suretiyle ücretsiz izne çıkarılmış, 15.2.2005 tarihinde tekrar işbaşı yaptırılmıştır. Söz konusu dava ise 14.2.2005 tarihinde açılmıştır.

Sosyal sigortalar Kurumu kayıtlarına göre davacı işçinin her yıl bir ay kadar çalışmasının kayıtlı olmadığı görülmektedir. Davacının söz konusu ara vermelerinin vize yetersizliğinden kaynaklanıp kaynaklanmadığı dosya içeriğinden anlaşılamamaktadır. Önceki ara vermeler de vize yetersizliğinden kaynaklanmakta ise, son olarak ücretsiz izne çıkarılmasının fesih olarak değerlendirilmesi doğru olmaz. Davacının önceki yıllarda da benzer şekilde çalışıp çalışmadığı belirlenerek; ücretsiz izne çıkarılmasının fesih niteliğinde olup olmadığı saptanmalı ve sonucuna göre karar verilmelidir. Şayet, ücretsiz izne çıkarılmanın vize yetersizliğine bağlı olarak önceki yıllarda da yapıldığı söz konusu ise fesihten söz edilemeyeceğinden ücretsiz izin süresine ait ücretin hüküm altına alınması doğru olmaz. Daha önce benzer uygulama söz konusu değilse şimdiki gibi karar verilmelidir. Eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmiş olması hatalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 21.11.2005 gününde oybirliği ile karar verildi.